

C-6/04. sz. ügy

Az Európai Közösségek Bizottsága

kontra¹

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

„Tagállami kötelezettségszegés – 92/43/EGK irányelv – A természetes élőhelyek védelme – Vadon élő állatok és növények”

J. Kokott főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2005. június 9. I - 9020

A Bíróság ítélete (második tanács), 2005. október 20. I - 9056

Az ítélet összefoglalása

1. *Környezet – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – 92/43 irányelv – Jogalkotás nélküli átültetés – Korlátok – Közös természeti örökség kezelése – A pontos átültetésre vonatkozó tagállami kötelezettség (EK 249. cikk, harmadik bekezdés; 92/43 tanácsi irányelv, 11., 12. cikk, (4) bekezdés és 14. cikk, (2) bekezdés)*

2. *Környezet – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – 92/43 irányelv – Különleges természetvédelmi területek – A tagállamok azon kötelezettsége, hogy megakadályozzák a természetes élőhelytípusok és a fajok élőhelyeinek károsodását – Terjedelem*
(92/43 tanácsi irányelv, 6. cikk, (2) bekezdés)
3. *Környezet – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – 92/43 irányelv – Különleges természetvédelmi területek – A tagállamok kötelezettségei – A projekt területre gyakorolt hatásainak vizsgálata – A vizsgálat lefolytatására vonatkozó kötelezettség keletkezése*
(92/43 tanácsi irányelv, 6. cikk, (3) bekezdés)
4. *Környezet – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – 92/43 irányelv – A fajok védelme – Eltérések – Szigorú értelmezés – Az irányelvvel összeegyeztethetetlen eltérések – Az irányelv 12. és 13. cikkében előírt, a fajok védelmére irányuló intézkedések megsértése, valamint a 16. cikkben szereplő eltérések megsértése*
(92/43 tanácsi irányelv, 12., 13. és 16. cikk)

1. Valamely irányelv belső jogba való átültetéséhez ugyan nem feltétlenül szükséges rendelkezéseinek valamely kifejezett vagy sajátos jogi normába történő alak- és szövegszerű átvétele, és tartalmától függően elegendő lehet egy általános jogi keret, ennek feltétele azonban az, hogy kellően egyértelmű és pontos módon, ténylegesen biztosítsa az irányelv teljes érvényesülését. E tekintetben a tagállamot terhelő átültetési kötelezettség terjedelmének megállapításához minden esetben meg kell határozni az irányelv azon rendelkezésének természetét, amelyre a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset vonatkozik.

természeti örökség kezelése saját területeik vonatkozásban az egyes tagállamok feladata. Ebből következik, hogy a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43 irányelv tekintetében – amely a környezetvédelmi jog területén összetett és technikai szabályokat állít fel – a tagállamoknak különösen ügyelniük kell arra, hogy az irányelv átültetésének biztosítását célzó jogszabályaik egyértelműek és pontosak legyenek, beleértve a nemzeti hatóságok számára az említett irányelv 11. cikkében, 12. cikkének (4) bekezdésében és 14. cikkének (2) bekezdésében előírt alapvető felügyeleti és ellenőrzési kötelezettségeket is.

Ugyanakkor az átültetés pontossága különös jelentőséggel bír, ha a közös

(vö. 21-22., 25-26. pont)

2. A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének végrehajtásához, amely kötelezi a tagállamokat a különleges természetvédelmi területeken a természetes élőhelytípusok és a fajok élőhelyei károsodásának és megzavarásának megakadályozására, szükséges lehet mind az ember által okozott külső veszélyeztetések és zavarások elhárítását célzó, mind pedig az említett területeken belüli fajok és természetes élőhelyek védettségi állapotának károsítására alkalmas természetes folyamatok megfékezésére szánt intézkedések megtétele.

(vö. 33-34. pont)

3. A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló irányelv 6. cikkének (3) bekezdése olyan terv vagy program hatásainak megfelelő vizsgálatát, amely nem közvetlenül kapcsolódik vagy szükséges a különleges természetvédelmi terület kezeléséhez, abban az esetben írja elő, ha fennáll a valószínűsége vagy veszélye annak, hogy az az érintett területre jelentős hatással lesz. Tekintettel különösen az elővigyázatosság elvére, ilyen

veszély akkor áll fenn, ha objektív tényezők alapján nem zárható ki, hogy az adott terv vagy program jelentős mértékben hat az érintett területre.

(vö. 54. pont)

4. A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló irányelv 16. cikkét, amely pontosan meghatározza azokat a feltételeket, amelyek esetén a tagállamok eltérhetnek az élőhelyekről szóló irányelv 12–15. cikkének a) és b) pontjában foglaltaktól, megszorítóan kell értelmezni. Emellett az irányelv 12., 13. és 16. cikke szabályok koherens egészét alkotja, amelynek célja az érintett fajok populációinak védelme, így minden eltérés, amely nem felel meg ezen irányelvnek, sérti mind az irányelv 12. vagy 13. cikkében foglalt tilalmakat, mind azt a szabályt, amely szerint az irányelv 16. cikkének megfelelően engedélyezhető eltérések.

(vö. 111-112. pont)